

Sygn. akt I PSK 195/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z powództwa D. G.
przeciwko S. [...] Spółce Akcyjnej w B.
o rekompensatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 stycznia 2022 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 18 września 2020 r., sygn. akt X Pa [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną**
- 2. odstępuje od obciążania skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 18 września 2020 r., X Pa [...], oddalił apelację pozwanej S. [...] Spółce Akcyjnej w B. od wyroku Sądu Rejonowego w B. z 26 lutego 2020 r., V P [...], zasądzającego od pozwanej na rzecz powódki D. G. kwotę 10.000 zł tytułem rekompensaty za deputat węglowy.

Pozwana spółka zaskarżyła powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy - art. 227, art. 228 § 2, art. 232, art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1, art. 327¹ § 1, art. 378 § 1, art. 381, art. 382, art. 385, art. 386

§ 4, art. 387 § 2¹ k.p.c., a nadto art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. - poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, oraz naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1, ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 2018 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla oraz z tytułu zaprzestania pobierania bezpłatnego węgla przez osoby niebędące pracownikami przedsiębiorstwa górniczego (Dz.U. z 2019 r., poz. 29), art. 239 § 1 i 2 k.p., art. 240 § 1-3, art. 241¹³ § 1 i 2 k.p. oraz § 18 ust. 1 pkt 6 załącznika nr 32 Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Węglowego z 1 lutego 1980 r. i § 8 ust. 3 i ust. 4 Załącznika nr 18 do Holdingowej Umowy Zbiorowej z 30 grudnia 1993 r. przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

Skarżąca spółka we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych oraz na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jak również na oczywistą zasadność skargi. Wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych lub przedstawionego spisu kosztów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku całości oraz zmianę wyroku Sądu Rejonowego w B. i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu za postępowanie przed sądami powszechnymi i w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach dotyczących kar porządkowych, świadectwa pracy i roszczeń z tym związanych oraz o deputaty lub ich ekwiwalent. Przedmiotem sporu (a następnie zaskarżenia) w niniejszej sprawie była zasadność roszczenia powódki o zapłatę

kwoty 10.000 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za przysługujący jej deputat węglowy po zmarłym mężu.

Zdaniem Sądu Najwyższego, przedmiot sporu określony jako „o rekompensatę” z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla bez wątpienia mieści się w pojęciu „sprawy o deputaty lub ich ekwiwalent”, użytym w art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., a określającym przedmiotowo rodzaje spraw, w których skarga kasacyjna jest niedopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 lutego 2007 r., I PK 280/06, z 6 lutego 2020 r., II UK 273/18, Legalis nr 2370767 oraz z 30 czerwca 2021 r., I PSKP 36/21, niepubl.).

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 i § 2 pkt 2 k.p.c., jako niedopuszczalną.